

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Jeg vil sige til hr. Ebbe Kalnæs, at skatten på miljøvenlige biler jo allerede er i spil og er en del af regeringens politik.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Den redegørelse, vi har foran os i dag på energiområdet, bærer præg af to strømninger. Den ene strømning er forankret i den hidtidige udvikling, de nationale initiativer. Det er jo sådan, at en stor del af energipolitikken i det her land er blevet formuleret af venstrefløjen i samarbejde med Socialdemokratiet.

Hvis vi ser det over de store stræk fra 1970'erne og frem til i dag, altså hele diskussionen om kulstof, CO₂-pakken fra 1995, støtteordningerne osv., er det vores politiske opsummering og vurdering, at det har bevægelserne og de nuværende regeringsbærende partier, ikke mindst i samarbejde med venstrefløjen, fundet ud af sammen.

En stor del af denne politik krydser så i dag klinger med en anden linje, nemlig markedsførelsen. Man kan sige, at det, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Martin Glerup, sagde på et vist tidspunkt, nemlig tænk globalt, handel lokalt, jo netop er opsummeringen af alt det, som vi er nogle der har været fælles om fra 1970'erne og fremefter.

Den linje krydser så klinger med den nye linje, nemlig markedsførelsen, den markedsorienterede linje, og det er den, der beskrives med en lang række sådan lyrisk prægede ord, hvor det hedder forandring, nytænkning, modernisering, og inden for den linje kan man sige at meget står for skud.

Det karakteristiske for situationen, som den er lige nu, også i forhold til redegørelsen, er, at de grønne figenblade, som skulle redde markedsførelsen set fra et miljømæssigt synspunkt, tilsyneladende blafrer i vinden, i hvert fald er CO₂-kvoteordningen ikke konfirmeret af Kommissionen endnu. Så er der de grønnere afgifter, og i hvilken forstand de kan bruges, kan diskuteres. VE-beviserne er endnu ikke faldet på plads, og med hensyn til støtteordningerne er det jo spændende, hvordan det går. Så det er unægtelig en nybrudstid, vi står i. Det kan også formuleres på en ganske anden måde: at Venstres ordfører, som sidder her i dag, og som nu

er kommet med endnu nogle nye initiativer, vinder stigende indflydelse i dansk miljø- og energipolitik.

Hvis man så ser på, hvor Enhedslisten står i det her spil, ja, så er det mest positive, som jeg kan sige om det, der er sket i dag, at fru Anni Svanholt har haft mod på at fremsætte sit eget forslag til vedtagelse, for det, der er behov for, er selvfølgelig et opbrud i det, man kan kalde de forenede partiers energi- og miljøpolitik. Jeg hilser det velkomment, at fru Anni Svanholt har mod på at fremsætte sit eget forslag til vedtagelse. Samarbejdet med Venstre er åbenbart blevet en tak for meget, eller hvordan det nu skal tolkes. En lille anerkendelse fra Enhedslisten til SF for dette initiativ. Det er jo lige før, jeg kunne fristes til at stemme for SF's forslag, hvis vi kunne få slettet et par af de første linjer.

Tilbage er så spørgsmålet om, hvad Enhedslisten vil bruge et samarbejde med regeringen til, et samarbejde, som nok ikke ligger lige hende om hjørnet, bortset fra nogle mindre områder. Vi vil først og fremmest sikre en kombination af energibesparelser og en plan for vedvarende energi med el og brint som energibærere, hvor man reducerer den utrolig voldsomme ambition, man har i forhold til biomasse, og som vi mener er grundlæggende uforenelig med ønsket om at få en økologisk omstilling i landbruget. Det indebærer jo også, at vi stærkt ønsker at opprioritere indsatsen omkring energibesparelser, solvarme og især solceller, bygningsintegrerede solceller, bølgeenergi, geotermisk energi, altså udnyttelse af undergrundens varme vand med mere.

Hvis jeg skal pege på en ting, som vi vil være parate til at medvirke til når som helst og hvor som helst, hvis der kan skaffes et flertal for det – vi vil i hvert fald presse på så meget som muligt – så er det at opprioritere solvarme og især solceller, altså direkte energiproduktion, men det er smadderdyrt. Det er smadderdyrt, og det indebærer en satsning, altså lige det direkte modsatte af, hvad fru aase d. madsen sætter på, men der er alt at vinde, og i det omfang regeringen har mod på noget sådant, er vi altid villige til at være med.

Hvis jeg til sidst skal nævne et hovedproblem, som bekymrer os, så er det modsætningen mellem den tiltagende markedstænkning og demokratiet. Formelt set kan man sige, at man har prøvet at redde noget af demokratiet, men vi kommer ikke uden om, at VE-visionen, visionen om den vedvarende energi, jo indebæ-